Адиабатни процеси. Уравнение на Поасон. Работа при адиабатни процеси Адиабатни процеси. Уравнение на Поасон

Ще разгледаме още един вид процеси с голямо приложение в техниката – адиабатните процеси. Тези процеси протичат при отсъствие на топлообмен между термодинамичната система и околната среда, т.е. dQ=0. Адиабатните процеси също са изопроцеси – при тях не се променя една величина, с която ще се запознаем по-късно – ентропията на системата. Ако запишем първият принцип на термодинамиката за адиабатен процес:

(1)
$$dQ = dU + dA = 0$$
,

виждаме, че при адиабатните процеси всяко изменение на вътрешната енергия е свързано с извършване на работа от разглежданата система. Ако системата, в която протича процесът, извършва работа, вътрешната ѝ енергия намалява. Когато върху системата се извършва работа, вътрешната ѝ енергия се увеличава. За да бъде един процес адиабатен, той трябва да протича толкова бързо, че да не може да се осъществи топлообмен с околната среда. Строго адиабатни процеси в природата няма. Примери за адиабатни процеси са разширяването и свиването на горещите газове в цилиндрите на двигателите с вътрешно горене, разпространението на звуковите вълни във въздуха и др.

За адиабатните процеси, също както за другите изопроцеси, може да се получи проста зависимост между основните термодинамични параметри, подобна на законите на Бойл – Мариот, Гей-Люсак и Шарл. Нека да разгледаме адиабатен процес от състояние 1 с параметри P_1 , V_1 , T_1 до състояние 2 с параметри P_2 , V_2 , T_2 . Ако заместим в (1) изразите за работата и вътрешната енергия, изведени в 18 въпрос, ще получим:

$$(2) \frac{m}{\mu} C_V dT + P dV = 0.$$

Промяната на вътрешната енергия на **1 mol** газ е $dU = C_V dT$, а за произволно количество трябва да умножим по броя на моловете m/μ . Можем да изразим налягането P от закона на Клапейрон – Менделеев и да го заместим в (2):

$$PV = \frac{m}{\mu}RT \Rightarrow P = \frac{m}{\mu}\frac{RT}{V}$$
$$\frac{m}{\mu}C_V dT + \frac{m}{\mu}RT\frac{dV}{V} = 0$$
$$C_V \frac{dT}{T} + R\frac{dV}{V} = 0$$
$$\frac{dT}{T} = -\frac{R}{C}\frac{dV}{V}$$

Ако интегрираме последното равенство от състояние 1 до състояние 2 ще получим връзка между обема V и температурата T:

$$\int_{T_{1}}^{T_{2}} \frac{dT}{T} = -\int_{V_{1}}^{V_{2}} \frac{R}{C_{V}} \frac{dV}{V} = -\frac{R}{C_{V}} \int_{V_{1}}^{V_{2}} \frac{dV}{V} = -\frac{C_{P} - C_{V}}{C_{V}} \int_{V_{1}}^{V_{2}} \frac{dV}{V} = \left(1 - \frac{C_{P}}{C_{V}}\right) \int_{V_{1}}^{V_{2}} \frac{dV}{V} = \left(1 - \gamma\right) \int_{V_{1}}^{V_{2}} \frac$$

Отношението на специфичните топлинни капацитети на газа при постоянно налягане C_P и при постоянен обем C_V ($\gamma = C_P/C_V$) се нарича константа на Поасон. Последното равенство е записано за две произволно избрани състояния на системата при адиабатния процес. Следователно произведението $TV^{\gamma-1}$ остава постоянно през целия процес т.е.:

(3)
$$TV^{\gamma-1} = \text{const}$$
.

Това е търсената връзка между основните параметри на газа т.е. един от записите на уравнението на адиабатния процес. Тъй като повечето процеси се изобразяват в Р-V диаграма, по-удобно е да записваме уравнението чрез връзка между налягането P и обема V. Такава връзка можем да намерим лесно, ако изразим температурата от закона на Клапейрон – Менделеев и я заместим в (3):

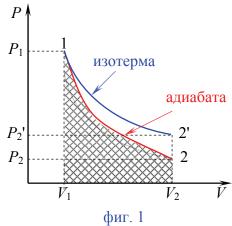
$$PV = \frac{m}{\mu}RT \Rightarrow T = \frac{\mu}{mR}PV$$

$$TV^{\gamma-1} = \frac{\mu}{mR}PVV^{\gamma-1} = \frac{\mu}{mR}PV^{\gamma} = \text{const}$$
(4) $PV^{\gamma} = \text{const}$.

Получената зависимост (4) между налягането и обема на газа при адиабатен процес се нарича уравнение на Поасон за адиабатните процеси. Трябва да се има предвид, че константите в (3) и (4) са различни!

Графиката на адиабатния процес, представена на Р-V диаграма е подобна на изотермата, но е постръмна от нея (фиг. 1). Нека една термодинамична система преминава от състояние 1 с параметри P_1 , V_1 , T_1 до състояние 2' с параметри P_2 ', V_2 = nV_1 , T_1 чрез изотермен процес. Ако системата претърпи адиабатен процес от същото начално състояние 1 до състояние 2 със същия краен обем $V_2 = nV_1$, както при изотермния процес, нейните крайни температура T_2 и налягане P_2 ще бъдат различни. Тъй като двете криви започват от една и съща точка на диаграмата (имат еднакви начални параметри), можем да преценим коя е по-стръмна като сравним крайните налягания P_2 и P_2 . От уравненията на двата процеса (закона на Бойл – Мариот, 16 въпрос и (4)) получаваме:

$$PV = {
m const}$$
 $P_1V_1 = P_2^{'}V_2 = P_2^{'}nV_1$, $P_2^{'} = rac{P_1}{n}$ за изотермния процес и: $PV^{\gamma} = {
m const}$ $P_1V_1^{\gamma} = P_2V_2^{\gamma} = P_2n^{\gamma}V_1^{\gamma}$ $P_2 = rac{P_1}{n^{\gamma}}$

за адиабатния процес. Тъй като n>1 и $\gamma>1$, $P_2 < P_2$. Следователно адиабатата е по стръмна от изотермата.

Работа при адиабатни процеси

От графиката на фиг. 1 може да се направи и извода, че при адиабатно разширение ($V_2 > V_1$) температурата на газа намалява. Това не е неочакван резултат, тъй като газът при разширяване върши положителна работа и от (1) следва, че вътрешната му енергия (а оттам и температурата) намалява. Още в началото казахме, че при адиабатните процеси винаги се извършва работа за сметка на вътрешната енергия на системата. Тази работа, както и при другите изопроцеси, е равна на защрихованата площ под графиката (адиабатата) на P-V диаграмата (фит. 1). Можем да определим работата, която извършва термодинамичната система при адиабатното разширение от състояние 1 с параметри P_1 , V_1 , T_1 до състояние 2 с параметри P_2 , V_2 , T_2 , представено на фиг. 1, като използваме (1) и израза за промяната на вътрешната енергия чрез моларния топлинен капацитет при постоянен обем C_{V} :

$$dA = -dU = -\frac{m}{\mu} C_V dT$$

$$A = \int_{1}^{T_2} dA = -\int_{T_1}^{T_2} \frac{m}{\mu} C_V dT = -\frac{m}{\mu} C_V \int_{T_1}^{T_2} dT = -\frac{m}{\mu} C_V T|_{T_1}^{T_2} = -\frac{m}{\mu} C_V \left(T_2 - T_1\right).$$
Buyuname, we say the first property property property and the property of the p

Виждаме, че за да бъде извършената работа A положителна, трябва $T_2 < T_1$.